

JARNÍ

LERCHOVÁK

Vážení čtenáři,

právě vychází jarní číslo našeho časopisu, ve kterém naleznete spoustu poutavého čtení. V anketě přinášíme reakce šestáků z přestupu na druhý stupeň, dále si můžete přečíst, jak probíhal lyžařský výcvikový kurz. Neméně zajímavý je rozhovor s paní učitelkou Martinou Svatkovou, která nás nechává nahlédnout do svého soukromí. Nevěděli jste, že žáci naší školy hledají učitele některých nových předmětů? Pak si přečtěte inzeráty a reakce na ně. Ukázky slohových prací ze školního kola olympiády v českém jazyce naleznete na straně 12 – 14. Dále se informujte o nové nemoci zvané klokonie, která se může objevit i na naší škole. František Prášek nám povypráví o tom, jak vzniklo nekonečno a hned pak můžeme přejít na stránku věnovanou Chucku Norrisovi, který jako jediný do nekonečna umí napočítat 😊. Ale nesmíme zapomenout na zlatý hřeb tohoto vydání. A tím je vyhlášení vítězného komiksu, který si můžete prohlédnout a přečíst na předposlední stránce. Stojí za to!

Příjemné čtení a krásné jaro Vám přeje redakce.

Členové redakce jsou Eva Purkarová, Karolína Kremlíková, Ctibor Bělohrad, Gabriela Fránková, Michaela Formanová, Anežka Nováková, Nikola Součková, Kateřina Bažantová, Eva Medvěďová a Kateřina Forejtová.

Připomínáme redakční email, na který nám můžete psát: **casopislerchova@atlas.cz**

OBSAH

Anketa	4
Školní drbna, G. Fránková	5
Rozhovor s p. uč. Svatkovou, E. Medvedřová, N. Součková, K. Bařantová, C. Bělohrad	6
Inzerce a vybrané odpovědi, K. Forejtová a kolektiv autorů	9
Pohled z okna (texty školního kola olympiády čj), kolektiv autorů	12
Klokonie, kolektiv autorů	15
Jak vzniklo nekonečno, F. Prářek	16
Chuck Norris	17
Vítězný komiks, N. Trnková	18

Zdroje použitých obrázků:

Titulní strana – autorka G. Fránková, motýli ze str. 2- planetamotylu.blog.cz; otazník ze str. 4 - www.autobaterie-pema.cz; foto ze str. 5 – archiv autorky; mikrofon ze str. 6 - pixabay.com; foto ze str. 8 – archiv p. učitelky Svatkové; levitující čaroděj ze str. 9 - zabavnej.cz; čarodějka ze str. 10 - elfove.blog.cz; lebka ze str. 11 - www.samo-lepky.sk; baňka se srdíčkem ze str. 11 - cz.clipartlogo.com; okno ze str. 12 - www.flickr.com; okno ze str. 13 - pixabay.com; okno ze str. 14 - clubecaiubi.ning.com; klokan ze str. 15 - www.cafepress.com; nekonečno ze str. 16 - my-little-piece-of-heaven1.blog.cz; Chuck Norris ze str. 17 - aimworkout.com; kámen ze str. 17 - www.kalerab.sk.

Anketa

Anketu připravily Eva Purkarová a Karolína Kremlíková z 7. A.

Jaký byl pro Tebe přestup na druhý stupeň? Co Tě překvapilo nejvíce?

Výběr z odpovědí:

„Přestup byl docela v pohodě. Ze začátku to bylo docela těžké, ale teď už je to dobré. Nejvíce mě překvapilo, že musíme mít podepsané domácí úkoly a že píšeme častěji prověrky.“

Filip Řáha, 6. A

„Ze začátku to bylo těžké, ale časem se to urovnalo. Nejvíce mě překvapila výuka i učitelé. Je to úplně jiné než na prvním stupni. Taky mě překvapilo, kolik píšeme denně písemek a to, že musíme mít podepsané úkoly.“

Tereza Macáková, 6. A

„Přestup na druhý stupeň byl příjemný, ale nelíbí se mi to, že končíme dlouho. Překvapily mě všechny nové předměty.“

Filip Balvín, 6. B

„Překvapilo mě, že budeme mít fyziku. A máme hodně učení. Ale zase jsem ráda, že mám hodně spolužáky a fajn paní učitelku Anetu Zelenkovou.“

Karolína Fránová, 6. B

„Přestup byl docela dobrý. Mě nejvíce překvapilo, kolik je tady dětí a jak je druhý stupeň na této škole velký.“

Zdeněk Frána, 6. A

„Nebylo to zas tak strašné, ale ani příjemné. Překvapilo mě, že musíme mít všechno podepsané od rodičů a také to, že máme hrozně přísné učitele a hodně hodin (5 – 8).“

Eliška Vohradská, 6. B

„Bylo to docela drsné, ale většinou to byla sranda. Nejvíce mě překvapilo to, že je to na druhém stupni tak těžké. Čekala jsem, že to bude těžké, ale ne tak. Taky mě překvapilo, že píšeme tak tři až čtyři písemky denně.“

Aneta Vrtílková, 6. A

„Přestup pro mě nebyl skoro znatelný kromě toho, že jsem přestoupil do jiné školy. Takže jsem poznal i jiné děti. A nepřekvapilo mě nic, protože jsem se ptal starších kamarádů z druhého stupně.“

Tomáš Valdman, 6. A

„Bylo to docela nic moc, čekal jsem toho více. Překvapily mě asi jen nové předměty a časté přesouvání do jiných učeben.“

Zdeněk Staněk, 6. B

„Já jsem velmi ráda, že jsem šla do jazykové třídy. Nejen že jsem poznala nové kamarády a paní učitelku, ale poznala jsem i německý jazyk, který mě velmi baví. Nic mě nepřekvapilo, jelikož mi vše vysvětlila moje sestra.“

Lenka Holečková, 6. A

„Učitelé na prvním stupni nám říkali, že na nás musí být drsnější, aby to pro nás na druhém stupni nebyl šok. Naopak si myslím, že to byla příjemná změna. Ale přeci jen - méně prověrek by vůbec neškodilo.“

Kristýna Habartová, 6. A

ŠKOLNÍ DRBNA

Vzpomínky „Drbny“ na LVK

Drby z lyžařského výcvikového kurzu (LVK) sbírala a sepsala Gábina Fránková.

Upřímně jsem ráda, že jsem jela. Jsem naprosto spokojená a myslím, že mí spolužáci a vrstevníci taky. Užili jsme si spoustu legrace a rozhodně chci jet i příští rok.

První den byl docela vyčerpávající. Po tom, co jsme dali zavazadla do autobusu a spočítali se, nás čekala téměř hodina jízdy autobusem. Po příjezdu na Železnou Rudu všichni „omrkli“ Špičák, zda je na něm dost sněhu. Vypadalo to slibně. Pan řidič odemkl kufr vozidla a my si vyndali věci, které jsme následně odnesli před Haničku. Tam nám vedoucí sdělili, jak to bude probíhat.

Poslušně jsme se začali oblékat a připravovat na svah (i když to pro některé byl pěkný oříšek). Po přezutí do lyží jsme se dostavili k vleku, bohužel jsme ještě neměli čipy, a tak jsme si svah číslo 4 vyšlápli. Během cesty do kopce padaly hlášky jako: „Ten pocit, když si zaplatíš permanentku, ale svah si musíš vyjít sám.“ Když jsme se (konečně) dostali na určené místo, měli jsme předvést své schopnosti. Učitelé nás rozdělili podle dovedností do skupin 1, 2 a 3.

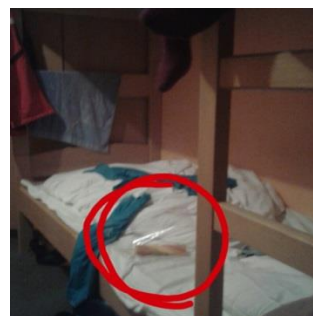
Po krátkém dopoledním lyžování jsme se dostavili na malé občerstvení. Asi všechny nás potěšil šálek čaje. Pak jsme se šli ubytovat. Nijak velké stížnosti na své spolubydlící nikdo neměl. Po ubytování a vybalování jsme se dostavili opět na svah a pokračovali ve sportu.

První den byl doopravdy náročný. Večer v osm hodin jsme se sešli na pokoji č. 3 a tam jsme si vyslechli pravidla. Večerka byla v deset.

Druhý den jsme se sešli v půl deváté na snídani, kde nám kantoři vyhradili program dne. Skupina 1 šla jezdit již na velkou sjezdovku, na kterou je dopravila sedačková lanovka. Zbylé dvě skupiny se „plácaly“ na sjezdovce číslo 4. Jezdili jsme na kotvě, většinou po dvojicích, které byly z jednoho pokoje. Proběhla rozcvička a pak se šlo jezdit.

Po obědě zůstala na malé sjezdovce už jen skupina 3, které velel pan učitel Jankovský. Na skupinu 1 dohlížela paní učitelka Golová a skupina 2, ve které jsem byla i já, byla pod dohledem paní učitelky Pajmové.

Na večer byly dva programy: večerní procházka a tělocvična. Na procházce jsme si užili spoustu legrace a pak jsme dělali skopičiny na malé sjezdovce. Pan učitel se rozhodl, že bychom se mohli podívat, jak si v tělocvičně vedou. Později se zjistilo, že někdo ztratil klíče, jak jsme dělali kotrmelce na svahu. Ty se naštěstí našly a nakonec jsme se tomu smáli. Ten večer, ačkoliv nebyl poslední, jsem si s kamarádkami užila hodně legrace. No, co vám budu povídat. Nanuk se válel i v posteli mezi termoprádlem.

A už tu byl poslední CELÝ den. Bylo mi to trochu líto, ale začínala jsem být unavená (a určitě jsem nebyla jediná). Na večer bylo smluvené večerní lyžování, které se nakonec neuskutečnilo kvůli malému zájmu. Bylo vidět, že sníh je z velké části umělý, jelikož se sypal a špatně se v něm brzdilo.

Najednou byla před námi poslední noc LVK. Vedoucí nám promítali naše ježdění (to byla ale podívaná) a buďto nás chválili, nebo kárali. Když „kino“ skončilo, několik z nás se okamžitě nahnulo do sprch. Voda byla teplá asi tak pro Yettiho.

Další den ráno se mi nechtělo vstávat, protože nesnáším balení. Tomu se však nedalo vyhnout, a tak jsme se dali do práce. Na snídani jsme se dozvěděli co a jak. A upřímně? Upřímně jsem v tom měla pěknou maglajz.

Po úspěšném přenosu věcí do tělocvičny jsme ještě vyrazili na svah. Na velké sjezdovce to už bylo... jak my říkáme „na zabít“, a tak jsme se přesunuli na čtyřku, kde jsme měli volné jízdy. Ukázalo se sluníčko a to zařídilo, že nám bylo horko. Po jídle jsme (kamarádka a já) neodolaly a šly si koupit zmrzlinu. Sedly jsme si na závěj pod střechu Haničky a povídaly si. Sedly jsme si tak „šikovně“, že na nás spadl sníh ze střechy.

Čekalo nás pár posledních jízd, a tak jsme dělali co nejvíc pro to, aby byly nezapomenutelné. Rychle to uteklo. Převlékli jsme se, když přijel autobus, dali jsme do něj věci a jeli jsme domů.

Moc, moc se mi tam líbilo. Doufám, že to příští rok bude taková zábava jako tenhle.

Rozhovor s paní učitelkou Martinou Svatkovou

Rozhovor pro nás připravili Ctibor Bělohrad (7. A), Eva Medved'ová, Nikola Součková a Kateřina Bažantová (9. C).

Ctibor: Z čeho máte největší strach?

P. uč. Svatková: V osobním životě, nebo pracovním?

Ctibor: Celkově - jak v osobním životě, tak v pracovním.

P. uč. Svatková: Asi z toho, že onemocní někdo z mých blízkých.

Eva: Jaké máte oblíbené jídlo?

P. uč. Svatková: Snad vše, protože mi chutná sladké, kyselé, hořké... Ale nejradši mám bifteky.

Ctibor: A z těch sladkých jídel, dezertů?

P. uč. Svatková: Čokoládový dort.

Nikča: Vaše oblíbené zvíře?

P. uč. Svatková: Určitě pes. Jednoho máme a je to rodinný miláček. Máme ho asi tři roky a patří do rodiny.

Nikča: Jaké plemeno?

P. uč. Svatková: Hovaward.

Ctibor: Jak se jmenuje?

P. uč. Svatková: Alda

Ctibor: Máte ještě nějaká jiná zvířata?

P. uč. Svatková: Máme spoustu zvířat. Akvarijní rybičky, želvy, kočku, psa, koně, ovce, kozy a králíky.

Eva: Umíte jezdit na koni?

P. uč. Svatková: No, nevím, jestli mohu říci, že to umím, ale jezdím a snažím se zlepšovat.

Ctibor: Máte ráda pavouky?

P. uč. Svatková: Nevadí mi. Naopak mi přijdou velice zajímaví.

Ctibor: I ti exotičtí, jako například tarantule?

P. uč. Svatková: Líbí se mi, ale radši je samozřejmě vidím někde v teráriu.

Eva: Chtěla byste učit na druhém stupni?

P. uč. Svatková: Myslím, že by mě to bavilo. Já učím 3. - 5. třídu a musím říci, že mě baví i to období začínající puberty.

Nikča: Jaký byl váš nejoblíbenější předmět na základní škole?

P. uč. Svatková: Jelikož jsem patřila ke třídním šprtům, tak musím říci, že mě bavilo asi všechno. Spíše bych to obrátila – neměla jsem ráda fyziku.

Eva: A jaké předměty jste vystudovala?

P. uč. Svatková: Vystudovala jsem první stupeň, se zaměřením na německý jazyk.

Ctibor: Třídní šprt? To znamená, že jste měla samé jedničky, nebo i nějaká dvojka se tam objevila?

P. uč. Svatková: My jsme končili osmou třídou. Vzpomínám si, že první dvojku jsem měla na konci osmé třídy z chemie. Ale já jsem byla netypický šprt - mě vždy bavilo napovídat a dávat opsat úlohy.

Ctibor: Jaký je váš oblíbený sport?

P. uč. Svatková: Plavání. Ale mám i ráda lyžování nebo horskou turistiku.

Eva: Cestujete ráda? A kam byste se chtěla podívat?

P. uč. Svatková: Cestuji velice ráda. Trošku je to omezené tou spoustou domácích zvířat, o která se musíme stále starat, ale každý rok jezdíme k moři. A ráda bych se podívala do Kanady a do Finska.

Ctibor: Takže severské země?

P. uč. Svatková: No, ale Karibik by mi také nevadil. Musím říci, že asi není žádná země, kam bych se nerada podívala. Láká mě jak moře a pláže, tak i lesy a divočina.

Eva: Chystáte s dramatickým kroužkem nějaké vystoupení?

P. uč. Svatková: Ano. Zrovna teď připravujeme Tři zlaté vlasy děda Vševěda.

Ctibor: Máte z dovolené nějaký nezapomenutelný zážitek?

P. uč. Svatková: Určitě. Můj manžel je dobrodruh, takže si řekl: „Proč ležet na pláži, když můžu doplavat na ostrov?“ Byli jsme větší skupina, takže jsme děti společně s jídlem a pitím naložili na nafukovací člun a na ostrově jsme pobývali celý den. Najednou se ale začal zvedat vítr a přišla velká bouře. Všechny lodě z obzoru zmizely a my jsme zůstali sami. Vypadalo to, že budeme muset na ostrově počkat do druhého dne. Jelikož jsem se nejméně bála, skočila jsem do vody za jachtou, která byla vidět v dálce. Ve vodě okolo mě skákali delfíni. Když jsem k jachtě doplávala, zkoušela jsem mluvit chorvatsky, ale byli to Češi. Kvůli velkým vlnám jsme se nalodovali přibližně hodinu. Nakonec jsme šťastně dopluli na břeh a byl to jeden z mých nejlepších zážitků. Ti známí, co tam s námi byli, tvrdili, že příště na dovolenou jedině se Svatkovou, protože je s ní největší legrace.

Nikča: Na jaké nástroje hrajete?

P. uč. Svatková: Na housle a na kytaru. Také ráda zpívám.

Eva: Máte nějakou oblíbenou hudební skupinu nebo zpěváka?

P. uč. Svatková: Ctibora Bělohada. *(smích)*

Ctibor: A z těch známých?

P. uč. Svatková: Tomáše Kluse nebo Lucku Bílou. Ráda mám i písničky od pana Hapky.

Nikča: A ze zahraničních?

P. uč. Svatková: V podstatě není hudební styl, který by mi nebyl blízký. Poslouchám ráda jazz, pop... snad kromě tvrdého metalu, ten moc nemusím.

Ctibor: Kdy jste dostala první telefon?

P. uč. Svatková: To už vám přesně nepovím, ale přibližně před dvanácti lety. To už měli telefon skoro všichni.

Nikča: Jako dlouho už učíte?

P. uč. Svatková: Osmnáct let. Po ukončení vysoké školy v Plzni jsem se sem šla zeptat jako na úplně první školu a pan ředitel Malý mě hned zaměstnal.

Nikča: Jaký předmět nejraději učíte?

P. uč. Svatková: Vlastivědu a češtinu.

Eva: Vedete ještě nějaké jiné kroužky kromě dramatického?

P. uč. Svatková: Angličtinu pro první a druhou třídu, a ráda bych od příštího roku otevřela němčinu pro pátý ročník.

Ctibor: Jaké jazyky jste se učila a základní škole?

P. uč. Svatková: Ruský jazyk a německý jazyk.

Eva: Máte nějaké tajné tetování?

P. uč. Svatková: Ne, ale je to skvělý nápad. *(smích)*

Eva: Jaký je váš oblíbený vtip?

P. uč. Svatková: Jdou tři ženy, jedna je ošklivá, druhá je hloupá a třetí je taky učitelka.

Nikča: Jaká je vaše oblíbená knížka či film?

P. uč. Svatková: Okolo šesté třídy jsem přečetla všechny díly Vinnetoua. Jakmile byl film v televizi, nesměl na mě nikdo mluvit. Když Vinnetoua zastřelili, tak jsem samozřejmě brečela. Z filmů mám ráda Pelíšky a pohádky, jako je Popelka nebo S čerty nejsou žerty.

Eva: Čím jste chtěla být jako malá? Chtěla jste být například princezna, nebo něco podobného?

P. uč. Svatková: Již od prvního stupně jsem chtěla být učitelka. Poté jsem toužila být právník, na konci gymnázia jsem chtěla být lékař, ale po poradě s rodiči jsem začala studovat pedagogickou fakultu v Plzni.

Eva: Co vás vedlo k novému sestřihu?

P. uč. Svatková: Tak dlouho jsem měla dlouhé vlasy, až jsem si chtěla vyzkoušet kratší střih.

Ctibor: A je to lepší?

P. uč. Svatková: Je to fajn, ale pod tlakem okolí si nechávám vlasy opět dorůst. Dlouhé vlasy ke mně více patří a cítím se v nich lépe. V dětství mě ale mé kudrnaté vlasy velmi trápily. Spala jsem v lyžařské čepici a doufala, že se mi vlasy narovnají.

Eva: Na jakém nejbližším místě jste kdy byla a přivezla jste si odsud nějaký suvenýr?

P. uč. Svatková: Nebyla jsem dál než v Evropě. Jako dítě jsem hrála ve folklorním souboru v Klatovech, a díky tomu jsem se dostala i do států, které byly tehdy málo dostupné. Byli jsme ve Francii a na Sicílii. Poté, už jako starší, jsem jela do Anglie a Řecka.

Ctibor: Dala jste si na nový rok předsevzetí?

P. uč. Svatková: Naučit se kraula. Chtěla bych uplavat 2 km. Ráda bych se naučila i motýlka.

Eva: Takže hodně sportujete?

P. uč. Svatková: Snažím se.

Eva: Vybavujete si svoji první pusu?

P. uč. Svatková: Když pomínu zážitky ze školky, tak moje první pusa proběhla v prvním ročníku na gymnáziu se spolužákem. Dodnes jsme kamarádi.

Ctibor: Věříte v mimozemšťany?

P. uč. Svatková: Ne.

Nikča: A v nějaké nadpřirozené bytosti?

P. uč. Svatková: Občas přemýšlím, co se stane s člověkem, když zemře.

Děkujeme paní učitelce za rozhovor.

Následující inzeráty za naši školu podala Katka Forejtová z 9. A a také zúžila výběr uchazečů.

Inzerát-poptávka-služby:

Žáci Základní školy Sušice, Lerchova ulice hledají učitele/učitelku ve zcela výjimečném předmětu „levitace“. Očekáváme, že se naučíme ovládat vznášení hmotných předmětů za překonání gravitace. Plat dle dohody, bližší informace na tel.: 376588244.

Vybrané odpovědi, ze kterých bude uchazeč vybrán:

„Jmenuji se Cyril Šarlatán a velice rád bych přijal místo učitele na ZŠ Lerchova. Je mi 120 let. Pocházím z Říma, kde mě lidé mají za šílence. S levitací mám dobré zkušenosti, avšak učitelskou praxi žádnu. Přesto se domnívám, že budu nejvhodnějším kandidátem. Požaduji vysoký plat, ale budete se mnou spokojeni. Můj vztah k dětem je velmi dobrý, avšak vyžaduji poslušnost a pozornost dětí při výkladu nebo ukázce. Student, který neuposlechne, bude potrestán, a to sice tak, že ho nechám létat po třídě závratnou rychlostí hlavou dolů. Jsem výbušné povahy a neúspěch žáků by mě rozčílil, proto požaduji studenty s velkým nadáním. Je to pro jejich dobro, jelikož mám malou trpělivost, a nikdo jistě nechce, aby při mých hodinách docházelo k „záhadným“ úrazům. Mimo jiné taky požaduji léky na mnohé nemoci (i duševní), ke kterým jsem přišel při svých četných pokusech s levitací.“

Kristýna Zíbarová, 7. A

„Dobrý den, jmenuji se Alžběta Fousková a četla jsem Váš inzerát v novinách. Měla bych o to místo veliký zájem. Je mi 32 let. Studovala jsem na škole Ladislava Fouse v Krakonoškách. Poté jsem učila na škole v Bezlepkovicích. Sama vychovávám 18 dětí, takže opravdu vím, jaké to je starat se o děti. Můj otec byl též učitel levitace, proto mám lepší předpoklady než ostatní. Všech mých 18 dětí ovládá levitaci. Má matka při levitaci zemřela, snažila se nadzvednout hořící dům. Díky této zkušenosti se levitaci dále věnuji. Oba moji prarodiče učí na škole Levitace v Kejdovicích. Pár nabídek už mám, ale Vaši školu jsem si vybrala sama, protože bych zde opravdu chtěla učit. Myslím, že žáky na Vaší škole nelze ošidit o takovouto příležitost. Co se týče platu, nejsem náročná, bokem si ještě přivydělávám jako věštkyně. Nemám problém vycházet s kolegy, naopak si myslím, že s nimi umím navázat velmi přátelské vztahy. Doufám, že Vás můj životopis zaujal a přijmete mne jako vaši zaměstnankyni.“

Monika Ryšnovská, 7. A

„Dobrý den, jmenuji se Aleš Rančo Relax Stark. Píši Vám kvůli inzerátu, který jste podali. Umím výborně levitovat. Tři roky jsem pracoval jako voják v Afganistánu, takže umím i bojová umění. Poté jsem pracoval jako učitel levitace ve škole Liči v Brusince. Škola byla zavřena a já bych rád učil dál. Jsem vyučen vojákem, ale 15 let jsem strávil u mužů bez tváře v Bravosu (jsou to největší mistři levitace). Mám rád, proto chci učit. Umím plynule německy, anglicky, španělsky, rusky, čínsky a francouzsky. Pocházím z roviny, je mi 36 let. Byl jsem jednou ve vězení za to, že jsem na vojně umístil nálož na cestu a naši vojáci na ni najeli dřív než Afgánci. A tak mě zavřeli za vlastizradu na rok, ale tohle se může stát snad každému. Dále mám zpola ochrnutou pravou nohu. Kvůli tomu jsem se naučil levitovat. Prosím, odpovězte rychle, mám hodně nabídek. A kolik byste mohli nabídnout? Děkuji moc.“

František Vítovec, 7. A

Inzerát-poptávka-slouby:

Žáci Základní školy Sušice, Lerchova ulice vyhlašují konkurz na místo učitele/učitelky vyučující předmět „neviditelnost“. Požadujeme odbornou znalost blokování světla za pomoci moderních vyučovacích metod, schopnost komunikace s dětmi, profesionální přístup, aktivitu a vysoké pracovní nasazení. Praxe v oboru vítána a znalost ostatních zajímavých nadpřirozených schopností bude dobře odměněna. Plat dohodou. Bližší informace na telefonu: 985247631

Vybrané odpovědi, ze kterých bude uchazeč vybrán:

„Dobrý den, jmenuji se Růžena Nosatá, narozená jsem roku 3000 př. n. l. Specializuji se na obor neviditelnost, ovládám ji už od druhého roku života. Vystudovala jsem vysokou školu čar a kouzel, kouzelnické gymnázium, střední ježibabskou a cukrářskou školu, obor perník, základní školu kouzel. A mám praxi. Komunikuji se vším živým i neživým, používám světelné paprsky, ovládám všechny živly země, umím létat nejen na koštěti, ale i na palmě. Ovládám plavání pod vodou i na vodě. Ve všem jsem nejlepší. Na školách jsem dostávala jen samé jedničky a vyhrávala jsem všechny soutěže v čárymárnosti. Ovládám všechny nadpřirozené schopnosti, jsem nenáročná a umím perfektně pracovat s dětmi. Moji žáci jsou velmi významní lidé ve světě, např. Kryštof Čárombus, Čáryfuk Edison a další. Určitě mě přejměte.

Na shledanou, Nosatá.“

Eliška Saxlová, Tereza. Roučková, 6. A

„Dobrý den, chtěla bych se zúčastnit konkurzu na místo učitelky. Jmenuji se Dobromila Lečová. myslím si, že se na toto místo nejvíce hodím, protože velice dobře komunikuji s dětmi. Chovám se k nim mile, ale když chování přesáhne hranici, bude do žákovské knížky putovat poznámka. Dokáži blokovat světla za pomoci moderních metod. Vystudovala jsem odbornou školu kouzel. Mám tři nadpřirozené schopnosti – neviditelnost, mluvení se zvířaty a uzdravování nevyléčitelné nemoci. A jako každá učitelka umím kouzlit. Ze všech předmětů jsem mívala samé jedničky. Kdybyste mě vybrali, moje adresa je: Čočková ul. 2513, 189 98 Kodhym u Sušice; email: dobromilka.lečová@čočka.cz.“

Kateřina Kodýdková, Simona Hynková, 6. A

„Dobrý den, jmenuji se Saxana Sanetopýrová. Já bych na toto místo byla nejvhodnější kandidátkou, protože již před 3000 lety (to jsem se narodila) jsem se dokázala zneviditelnit. Děti mám ráda a pracovat s nimi je pro mě radost a také vítaná zkušenost. Myslím si, že by mě měly velmi rády. Jsem milá, hodná, chytrá, a když chci, tak i neviditelná. Umím se i proměnit (v netopýra, mouchu, kočku, psa...). Studovala jsem na vysoké škole čar a kouzel neviditelnost. Byla jsem nejlepší studentkou, mám maturitu. Naučila jsem se projít zdí, najít neviditelný plášť a zneviditelnit auto. Pomocí kouzel umím létat a na dálku vypnout světla. Dokáži děti naučit natahovat ruce a nohy. Učili bychom se dle předpisů a pravidel. Hodiny by byly zábavné a poučné. Z hodiny se slečnou Saxanou Sanetopýrovou by žáci vyšli chytří a neviditelní. Každý z žáků by měl neviditelný plášť a samozřejmě i kouzelnickou hůlku. Mám ráda děti a neviditelnost. Ve svém volném čase se zneviditelním a jdu do města. Pomocí kouzla projdu do obchodu a zase vyjdu. Tím se bavím. Autem nejezdím, jen se zneviditelnuji. Skvěle létám na koštěti, umím přičarovat vše, na co si vzpomenu. Kromě toho dokáži ještě další a další věci. Doufám, že jsem Vám vypsala vše, co jste potřebovali vědět.

Moc se těším na Váš dopis, předem děkuji za odpověď. Slečna Saxana Sanetopýrová se loučí.“

Veronika Jůnová, 6. A

Inzerát-poptávka-služby:

Žáci Základní školy Sušice, Lerchova ulice vyhláší konkurz na místo učitele/učitelky vyučující předmět „jedy/protijedy a jejich použití“. Odborná atestace je zásadní, neprofesionální přístup nebude akceptován. Požaduje se vysoké pracovní nasazení, kvalitní práce, výborný vztah k dětem, časovou flexibilitu a znalosti na vysoké úrovni. Dále je nezbytné, aby zájemce již v minulosti absolvoval kurz první pomoci. Vlastní sbírka jedů je vítána. Nabízíme kvalitní pracovní zázemí, dobrý kolektiv a novou plně vybavenou laboratoř. Nástupní plat 25 000 korun. Bližší informace: 985247632

Vybrané odpovědi, ze kterých bude uchazeč vybrán:

„Dobrý den, reaguji na Váš inzerát. Mám zájem o místo učitelky předmětu jedy/protijedy a jejich použití. Mé znalosti o jedech jsou na vysoké úrovni, jsem flexibilní a mám dobrý vztah k dětem. Minulý rok jsem absolvovala kurz první pomoci. Na základní škole jsem byla premiantkou třídy v chemii a později jsem z chemie bez problémů odmaturovala. Dále jsem komunikativní a spolehlivá. Právě si zakládám vlastní sbírku jedů a doma chovám dvě zmije, tři tarantule a pár dalších jedovatých zvířat.

*S pozdravem
Adéla Šandarová“*

Adéla Šandarová, 9. A

„Dobrý den, reaguji na Váš inzerát, který mě opravdu zaujal. Jmenuje se Monika Lešková a je mi 26 let. O pozici učitelky vyučující předmět jedy/protijedy a jejich použití bych měla opravdu velký zájem. V tomto oboru už nějakou praxi mám, pět let jsem ho vyučovala na Základní škole T. G. Masaryka v Praze. Odbornou atestaci samozřejmě mám a vztah k dětem mám výborný. Snažím se děti při výuce zabavit a radši vyučuji formou her a pokusů. Kurz první pomoci jsem absolvovala – dokonce dvakrát. Vlastní sbírku jedů mám, ale bohužel už ne celou. Ale když tak bych ji doplnila.

Předem děkuji za odpověď a přeji příjemně strávený týden. Na shledanou.“

Monika Lešková, 9. A

„Dobrý den, ráda bych se ucházela o místo, které jste nabízeli v inzerátu. Již od mala se věnuji studiu jedů a protijedů. Chodila jsem na spoustu kurzů a přednášek s tímto zaměřením. Samozřejmě mám absolvovaný kurz první pomoci. Mám profesionální přístup k dětem a mé znalosti jsem excelentní. Patřím mezi pracovitě, dochvilné a pečlivé lidi. Myslím se, že jsem pro Vás ta pravá, vyhrála jsem celostátní chemickou soutěž, která se touto problematikou zabývá. Děti by měly vědět, kolik nebezpečných látek je okolo nich a měly by je umět rozpoznat.

Co se týče odborné atestace – mám vystudovanou pedagogickou školu. V minulosti jsem si vydělávala doučováním studentů a musím říct, že po mých hodinách všechno umějí a nosili samé jedničky.

Děkuji za Váš čas a případnou odpověď.“

Tereza Procházková, 9. A

Pohled z okna

Pohled z okna může být všelijaký. Mění se podle toho, jestli venku prší, sněží, fouká vítr, nebo svítí sluníčko. V případě, že je mlha, dokonce nevidíme nic. Navíc to záleží i na tom, kde okno je. Můžeme vidět sousedovic zeď, zahradu plnou květin, auta na silnici, nebo prázdný školní dvůr.

Tak, představme si například takovou hodinu zeměpisu. Učitelka vám vypráví, kam byste mohli jet na prázdniny k moři, a vy sedíte v lavici a koukáte z okna. Vidíte na školní pozemky, párek smrků, nějaké to listí na zemi a delší trávu. Svítí sluníčko. Vám je líto, že sedíte zavření ve třídě. A vidíte ozářené smrky, trávu i listy, na nebi poletují ptáci a vám okno, které vás od té krásy odděluje, vrací odlesky slunce a posílá po stropě třídy prasátka. To bylo na začátku roku.

O jeden měsíc později sedíte na tom samém místě. Venku začal foukat vítr. Smrky se naklánějí na stranu spolu s trávou a po zemi, občas i nad zemí se bezstarostně prohání listí. Po dvou měsících se objeví mlha. A vy musíte poslouchat učitelku, protože venku není nic vidět. A brzo budou prázdniny!

Hezky si je užijete a vrátíte se zase na svoje místo v učebně zeměpisu. Na okno padají vločky a odlesky sluníčka vymění kapičky, které budou stékat po skle, a za nimi sotva uvidíte trávu, listy a smrky splihlé mokrem. Ale to bude až na jaře. Teď je zima a vy byste se měli otočit a poslouchat výklad učitelky zeměpisu.

Anežka Nováková, 8. B

Pohled z okna

Asi by bylo dobré zdůraznit, že bydlím na kraji města, protože vždy, když se podívám z okna, naskytne se mi nádherný pohled na město.

Bydlíme v novější čtvrti, takže před námi nedávno postavili dvojdomek, který nám ten výhled trochu zastínil. Pořád ale můžeme vidět město, které se pod námi rozprostírá do všech stran a v noci kouzelně světélkuje. Domy, auta, mosty, stromy a řeka. To vše můžeme z mého okna nádherně vidět.

V noci je to však úplně jiné. Město září jako tisíce a tisíce malých světlušek. Vpravo z okna může vidět, spíš rozeznat podle stoupajících světýlek kopec a hlavní silnici. Dominantou nočního města v Sušici je Andělíček. Žlutobílá kaplička, stojící na hezky osvětleném kopci, shlíží dolů na město. Ve dne lépe rozeznávám vzdálenější budovy, jako je bazén s podsvíceným mostem, most přes Otavu, svoji školu vlevo od vodojemu stojícího na vyvýšeném místě a úplně vzadu komín s vybledlým logem SOLO. Je to jenom připomínka dávno vyhaslé slávy firmy Solo. Vyráběla sirky, které jsou vystavené v muzeu, jež také vidím ze svého okna. Muzeum, hotel Fialka, ale hlavně radnice trůnící uprostřed náměstí jsou neoddělitelnou součástí Sušice.

Já osobně mám mnohem radši noční pohled. Vždy když nemůžu spát, podívám se z okna a kochám se tím nádherným výhledem na blikající město.

Eva Medvěďová, 9. C

Pohled z okna

Pohled z okna mého pokoje není moc zajímavý. A podzimní počasí tento fakt ještě umocňuje. Dominanto výhledu je smogem a mlhou zahalená hlavní silnice do Sušice. K ní směřuje asfaltová cestička, vedoucí už od našeho domu. Celý výhled lemují košaté staré lípy. Na podzim, začátkem září, těmto stromům začínají opadávat barevné listy a spadají na cestu s orosenou trávou, kde tvoří nebezpečný úsek, na kterém není těžké uklouznout a vysypat nákup.

Mnohem zajímavější pohled je ovšem z okna učebny fyziky či přírodopisu. Výhled na v každém ročním období mění se kopec Svatobor je podle mého mínění obdivuhodný. Občas, při dobré viditelnosti, vykukuje zpoza jedlí a smrků rozhledna. Na úpatí kopce se rozprostírá louka. Čas od času zde můžeme zahlédnout pasoucí se krávy. Pod loukou byly asi před dvěma lety vystavěny nové krásné domky. Za parných letních dní, kdy je i dobytek na louce líný se hýbat víc než je nezbytně nutné, zde lidé nafukují své bazény. Tuto obytnou část od louky odděluje úzký pás smrků.

Je velmi zajímavé sledovat, jak se zde příroda i lidé ve svých domech mění v průběhu roku.

Kateřina Bažantová, 9. C

Pohled z okna

Při pohledu z okna záleží na tom, odkud a kam se dívám. Když se z okna dívám ve škole, vidím šedoběžovou budovu s plochou střechou. Za ní vede silnice, po které do školy chodím, a taky hodiny na radnici.

Výhled z autobusu je pokaždé jiný, často vidím jen rychlostí rozmazané stromy. Ale čas od času si všimnu i nějaké veverka či sýkory. Na zastávce pozoruji lidi, kteří nastupují a vystupují. Přemýšlím, kam jedou a co mají v plánu.

Pohled z okna u mě doma je také zajímavý. Kdy mám vytažené žaluzie, vidím přes sklo dva paneláky. Jeden je rovnou přede mnou a druhý stojí šikmo ode mě. V tom druhém bydlí má kamarádka. Již několikrát se nám stalo, že

jsme se na sebe koukaly.

V okně letadla toho moc vidět není, hlavně kvůli malé velikosti. Lidé říkají, že pohled na mraky z letadla je okouzlující, ale mě spíše uchvátil pohled na rozzářené noční město. Ten se mi naskytl jen dvakrát v životě. Když jsme s mamkou a babičkou přilétaly do Tunisu a když jsme se vracely zpět do Prahy. Pomalu jsme přilétaly a z malých zářících teček byly najednou domy, paneláky, restaurace a kavárny.

Z okna se ráda dívám u babičky a dědy, tátových rodičů, kteří žijí v Liberci. Pokaždé než jdu v noci spát, sleduji i půl hodiny rozsvícené město, které se ukazuje z pohledu osmého patra. Vidím svítící reklamní upoutávky nejrůznějších obchodů, jako je Globus. Několikrát jsem viděla i letadla mířící do Prahy.

Pokud jsem v naší chatě v Netolicích, ze „starodávného“ okna vidím jen rybník nebo les. V noci nemohu vidět nic, dokonce ani hvězdy. Jediné, co dokážu rozpoznat, je dohasínající oheň.

Rodiče říkají, že pohled z okna dokáže zahnat zlý sen. Nejsem si jistá, zda je to pravda. Pokud ano, z okna bych měla vyhlížet na rozjasněná města, abych přemýšlela nad tou krásou, a ne nad noční můrou.

Na závěr bych lidem chtěla říct, aby o tom, co z okna vidí, uvažovali. Nikdy neví, který pohled je ten nejhezčí.

Gábina Fránková, 8. B

Klokonie

Oznamujeme Vám, že jsme zjistili původ jedné z dalších nemocí. Klokonie, tzv. klokaní nemoc, není životu nebezpečná.

Klokonie je infekční, kdokoli z blízkosti nakaženého může být její příští obětí. Nemusí se ani dotýcného dotknout.

Choroba má následující příznaky: podrážděnost, nestálost, spousta energie, v místě žaludku se objeví načervenalý flek, který vzdáleně připomíná klokaní vak. Nejviditelnější symptom je občasné poskakování či pohupování na místě.

Syndrom nepostihuje tělo fyzicky, ale psychicky. Člověk nakažený klokoníí nemusí vědět, co dělá, do té doby, než pomine časový úsek asi deseti minut. Na tuto dobu si dotýcný nemusí pamatovat.

Prozatím neznáme lék na onu záhadnou nemoc, někteří kolegové doporučovali svázat nakaženého do svěrací kazajky, aby nebyl sobě ani ostatním nebezpečný.

Gábina Fránková, 8. B

Klokonie

Tato choroba nijak nesouvisí s žádnou chorobou dosud objevenou. Český výraz „gumová kost“ přímo vystihuje její příznaky. Gumová kost se začne projevovat postupným žloutnutím kloubů a kostí.

2. stadium: člověk začíná cítit velkou volnost, pohyblivost, pružnost.

3. stadium: nejprve pravá, pak levá noha začíná pružit.

4. stadium: člověk začíná dělat až dvacetimetrové skoky (díky chorobě „gumová kost“).

Léčba: lék neexistuje, do konce života bude člověk skákat.

Patrik Smolík, 8. B

Klokonie

Dobrý den, jmenuji se doktorka Hopkinsová a objevila jsem novou nemoc – klokonii. Klokonie je nemoc, která má opravdu zajímavé příznaky, jež jsou nepřehlédnutelné. Nakažený člověk si oblíbí skákání a začne nosit nejrůznější tašky či kapsy a dávat si do nich nejrůznější věci. Pokud je nakaženým rodič, může se stát, že bude do kapes cpát i vlastní dítě. Klokonie je známá hlavně v Austrálii, kde žijí klokani, kteří nemoc přenášejí. Doma lze takového člověka vyléčit pořádným klepnutím do hlavy. Ovšem pokud začne vydávat i nejrůznější zvuky, je nutné jej převézt na JIP, kde podstoupí nejrůznější vyšetření. Nemoc se může stát smrtelnou pouze v případě, že se při skoku pacient praští, nebo spadne. Zatím ale k ničemu takovému nedošlo.

Anežka Nováková, 8. B

Jak vzniklo nekonečno

Byl jednou jeden spisovatel asi ve století sedmnáctém a jednoho dne začal psát různá čísla. Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Najednou rána jako z děla! Spisovatel se tak lekl, až si polil klín inkoustem. Běžel do vedlejší síně, odkud vyšla rána. Na zemi uviděl střepy a obraz svého zesnulého kmotra. Když ho položil na stůl, ozvalo se velice zlomyslně: „Huhuhahaha.“ Spisovatel šel vyděšeně ke stolku a namočil si pero do zbytku inkoustu a najednou začaly všechny papíry lítat po síni, padaly talíře, hrnky - BUM PRÁSK! Právě spadl poslední talíř těsně vedle spisovatele a spisovatel skočil na židli, podíval se na čísla. Papír byl od inkoustu a všechna čísla byla položena na boku, říkal si: „Takto jsem je nepsal!“ Pokračoval dál, napsal číslo osm, najednou zafičel vítr znovu a osmička se pomalu položila na bok. Přestalo fičet a inkoust zmizel i s tou malou lahvičkou. Zklamaný spisovatel jen tak přejel perem papír a uviděl, že nenamočené pero píše kvalitním inkoustem. Spisovatel začal tedy tím zázračným perem psát čísla, pero do své smrti nemusel namočit, a tak ho nazval nekonečným stejně jako osudnou osmičku.

František Prášek, 5. C

Chuck Norris letos v březnu oslavil své 75. narozeniny. Pojďme se společně podívat, co všechno tento velikán umí, nebo co všechno již pro lidstvo vykonal!!!

(následující výčet je samozřejmě pouhým zlomkem z Chuckova umění)

Dvanáctiminutovku dokáže Chuck Norris uběhnout za šest minut.

Fotbalové družstvo, ve kterém hrál Chuck Norris, vyhrálo dvakrát v jednom zápase.

Chuck Norris se probudí tak rychle, že se přistihne, jak ještě spí.

Chemický vzorec pro vysoce jedovatý ion kyanidu je CN- To jsou také Chuckovy iniciály. To není náhoda.

Chlapci z Kobry 11 se nebojí ničeho, jen Chucka Norrise!

Chuck Norris umí napsat "ě" i na anglické klávesnici.

Chuck Norris byl jednou v soutěži Kolo štěstí a točil jako první. Zbýlých 29 minut televizní show se čekalo, jestli se kolo zastaví.

Pouze Chuck Norris dokáže změnit USA na USB.

Chuck Norris byl kdysi vrchní vyjednávač pro FBI. Jeho práce spočívala v tom, že zavolał telefonem kriminálníkovi a řekl: "Tady Chuck Norris"!

Chuck Norris dělá kliky bez pomoci rukou.

Chuck Norris dokáže bodnout vosu. Jejím vlastním žihadlem!

Chuck Norris dokáže jednoho člověka zabít několikrát!

Chuck Norris dokáže štěpit atom. Holýma rukama.

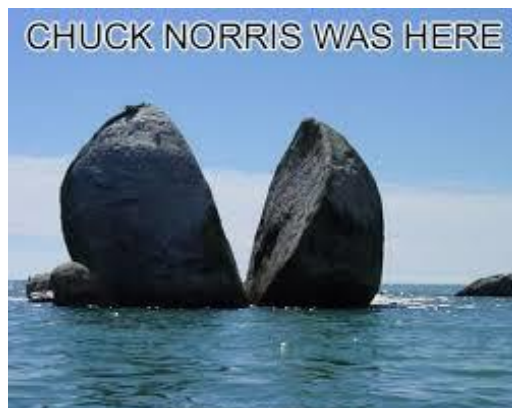
Chuck Norris je jediný člověk, který ví, proč se ve slově pyramida píše tvrdé "y".

Chuck Norris jednou utopil rybu.

Chuck Norris dokáže přestřihnout kabel od wi-fi .

Chuck Norris se jako dítě rozzlobil na svůj míček a zahodil ho. Od těch dob má Země Měsíc.

(zdroj informací o Chuckovi - www.chucknorris.cz)

Rádi Vám představujeme **vítězný komiks** soutěže! Jeho autorkou je **NICOLA TRNKOVÁ** z 5. B. Vítězka obdržela odměnu. **Gratulujeme!**

Soutěž vymyslely a zorganizovaly **Michaela Formanová** a **Anežka Nováková** z 8. B.